

Neulat ja heinäsuovat

Sosiaalidemokraatit ovat etsineet mahdollisia presidenttiehdokkaita kuin neulaa heinäsuovasta, ja löytäneetkin koko joukon heinäsuovia ja muutaman neulan. Epävirallisessa kansanäänestyksessä on noussut esiin ainakin 43 nimeä, joista 38 sopivinta annettiin julkisuuteen. Näistä kuka tahansa olisi passeli presidentti köyhälle, mutta rauhantahtoiselle maallemme, joka on niin vaatimaton, ettei väitä olevansa suurvalta, eikä edes kehuskele suurvaltanaapureilla.

Demarilistassa on sellaisia nimiä kuin Timo Koivisto, Sirpa Paatero ja Pauliina Viitamies. He eivät ehkä ole kaikkein tutuimmasta päästä, mutta onhan meillä ollut Koivisto presidenttinä aikaisemminkin ja ihan täydestä meni. Melkein samalla perusteella kelpaavat myös Sirpa Paatero tai Pauliina Viitamies ja moni muukin – onhan meillä ollut myös naispresidentti, ja ihan täydestä on hänkin mennyt.

Sen sijaan kiinnittää huomiota, että listalle ei ole kelpuutettu esimerkiksi yhtä Romppaisen Kakea Tyyskäjärveltä, eikä myöskään Rutinaisen Lilliä Pieksämäeltä, vaikka molemmat ovat tietääkseni kelpo ihmisiä ja ainakin Kake on saattanut äänestää demareita. Ilmeisesti aika ei ole vielä kypsä heidän ehdokkuudelleen.

Yllätys ei ole se, että ehdokkaiden joukkoon on nimetty Pentti Arajärvi. Hän asuu jo valmiiksi Mäntyniemessä, joten jos hänet sinne vielä valitaan, me veronmaksajat säästymme maksamasta muuttokustannuksia. Ne saattavat olla suuret, sillä ainakin sivistyneimmät presidentit voivat omistaa esimerkiksi flyygelin, jonka kannattaminen muuttomiehillä maksaa maltaita. Lisäksi Pentti Arajärvi on nykyisen presidentin puoliso, joten hän edustaisi tavallaan siirtymistä perinnölliseen presidenttiyteen, samaan tapaan kuin kuningaskunnissa kruunu periytyy. Ennen vanhaan ensisijainen perillinen oli prinssi eikä prinsessa, mutta Ruotsissakin siitä on jo luovuttu, ja seuraava hallitsija on naispuolinen. Mikä estäisi Suomessa siirtymisen astetta pitemmälle, eli siihen, että johtajuus periytyy aviopuolisolle?

Jos kuitenkin demarit eivät jostain syystä pääse yksimielisyyteen ehdokkaistaan, kannattaa harkita sellaistaakin ratkaisua, että valitaan heidät kaikki. Presidentin valtaoikeuksia ollaan joka tapauksessa riisumassa niin rajusti, ettei niistä jää paljon jakamista edes yhdelle presidentille, joten on sama vaikka ne jaetaan saman tien muutamalle kymmenelle. Jos maassa olisi 38 demaripresidenttiä, heistä riittäisi oma täsmäpresidentti jokaiseen tarpeeseen: Eero Heinäluoma haukkuisi muiden puolueiden johtajia, Paavo Lipponen mököttäisi, Mitro Repo ja Ilkka Kantola osallistuisivat valtiopäivien avajaisjumalanpalvelukseen, Maria Guzenina-Richardson ja Jutta Urpilainen antaisivat naistenlehtihaastatteluja, Lasse Lehtinen ja Kaari Utrio kävisivät vanhojen kirjojen päivillä ja niin edelleen. Kaikki presidentin tehtävät tulisivat hoidetuiksi, eikä edes EU-kokouksissa syntyisi enää 39 lautasen ongelmaa, kun presidenttiä yksiselitteisesti kiellettäisiin niihin osallistumasta.

